

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

**Valamikor sőt árultak,
ma könyvet adnak**

Forrás:

Eskó István,
(Hely)

Könyvtár a mellékutcaban

1962. ápr. 17.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

~~021.62~~
021.62

Hely

(439 B₁ 09)

Idő

"1962"

Személy

Helyszám

39. Az. Fiók

Eszter Pista a hetedikbe jár. A szép tavaszi délutánon apukát kíséri egy betegéhez, amikor a Tüzoltó utcában megálltak egy kivilágított helyiség előtt. Nincs még este, de a világitásra szükség van, mert a Tüzoltó utca keskeny, ritkán süt be a nap. Aki a Körútról letér ide, a sarkon még négyemeletes házat talál, utána háromemeletes, aztán már csak földszintes, egy-két emeletes házak váltogatják egymást: Ferencváros.

— Erre jártunk — mondja az apuka —, látom, hogy itt is könyvtár nyílt. Szeretném beírtni a fiamat.

— Sajnos, most még nem lehet. Ma van az ünnepélyes megnyitó, de holnap már beíratkozhat. Addig is, adok egy

belépési nyilatkozatot, holnap tessék kitölteni és aláíratva visszahozni.

A felvilágosítást a fiatal könyvtárosnő, *Krémmér Júlia* adja, aki májig olyan izgalommal készül a megnyitóra, mint színészek a premierre. Nem csoda, most fog először, önállóan könyvtári fiókot vezetni. Eszter doktor és fia, ha már bekerültek a könyvtárhelyiségbe, egy kis rövid szemlét tartanak, kiderül, hogy a papa számára is van olvasnivaló, annak ellenére, hogy a könyvállomány egyelőre mindössze kétezer kötet. A polcokon sorakozó könyvek között azonban ott a kétnyelvű *Horatius* is, ami a doktor bácsit nagyon érdekli. Nagy tisztelője és kedvelője a görög irodalomnak. Ifjabb Eszter az útirajz-könyvek után érdeklődik, aztán

mindketten melegegetten távoznak; nagyon jó, hogy itt, a lakásuk közelében is fiókot nyitott a Szabó Ervin Könyvtár.

Valaha sót, paprikát, lisztet, élesztőt mértek a kis üzleteliségekben, ami bizony könyvtárnak elég kicsi, de a nagyon barátságos, modern falak, a neonvilágítás, a szép polcok otthonossá, barátságossá teszik a „39-es számú fiókot”. Sorra érkeznek a vendégek, mindegyik előtt a Boráros téri fiók vezetője — hozzájuk tartozik ez a kis fiók, ők fogják ellátni újabb municiójával, ha a kétezer kötet nagyon megfogyatkozna —, még virágokat hoz. Két fiatal is érkezik, a Boráros téri fiók ifjú olvasók klubjának tagjai, akik elvállalták, hogy verssel köszöntik a vendégeket. Vörösmarty szavai a Gondolatok a könyvtárban utolsó strófájában: „*Ez jó mulatság, férfimunka volt*” — nagyon stílusosan hangzanak a könyvek között, ha szó szerint nem is tekinthető igaznak, hiszen lányok, asszonyok dolgoztak az utolsó napokban, hogy minden a helyére kerüljön, s még a környékbeli gyerekek is, a szép meséskönyvek reményében nagy buzgalommal segítkeztek.

Megnyílt. Rövid beszédek, versek, de ma már az olvasókat kell fogadni, minden ünnepélyesség nélkül, kiszolgálani növekvő igényeiket.

— bel —